

Khi về tới chỗ xác đứa bé nằm, thánh nhân liền quỳ gối giơ tay lên trời mà khẩn nguyện: “Lạy Chúa, xin đừng nhìn đến tội con, nhưng xin nhìn đến đức tin của kẻ đang khẩn cầu cho con mình sống lại, và xin Chúa hoàn trả lại cho thân xác em bé này linh hồn mà Chúa đã cất đi”.

Thánh nhân vừa dứt lời cầu, linh hồn đứa bé trở lại vào thân xác nó làm mọi người chứng kiến đều kinh ngạc mà thấy nó chuyển mình cách kỳ diệu. Thánh Biển Đức liền cầm tay em bé dắt nó đứng dậy và trao cho người cha. Lúc này em bé đã hoàn toàn sống động và mạnh khỏe.

HÔI SINH MỘT EM BÉ

Ngày kia, có người nông dân bị thần chết cướp mất đứa con trai còn nhỏ tuổi. Ông đau đớn âm xác con đến đan viện gặp thánh Biển Đức. Người ta cho hay thánh nhân đang làm việc ngoài đồng với các đan sĩ. Nghe thế, người cha bất hạnh đặt xác con trước cổng đan viện, rồi vội vã chạy đi tìm thánh nhân. Khi ấy thánh Biển Đức đang cùng anh em từ đồng trở về.

Vừa trông thấy người, bác nông dân đau khổ liền kêu lên:

-Trả con cho tôi! Trả con cho tôi!

Nghe vậy thánh nhân dừng bước bảo ông:

-Tôi có bắt cóc con ông đâu.

Người kia đáp:

-Nó chết rồi. Xin cha đến cứu sống nó.

Nghe người cha nói con ông chết rồi, thánh nhân rất đôi buồn sâu mà thốt lên:

-Việc này không dành cho chúng tôi mà là cho các Tông đồ. Tại sao lại đặt trên vai chúng tôi những gánh nặng chúng tôi không thể vác nổi?

Nhưng vì quá đau đớn, người nông dân vẫn cố nài xin và thề sẽ không đi nếu thánh nhân không làm cho con ông ta sống lại.

Ngài liền hỏi:

-Nó đâu rồi?

Người kia đáp:

-Nó đang nằm trước cổng đan viện. Xin cha lại cứu chữa nó.

DANH NGÔN SA MẠC

**Ngày kia, Đức cha Têophilê, Tổng Giám mục Alexandria, tới viếng thăm các đan sĩ tại sa mạc Xê-tê. Khi anh em qui tụ đông đủ, họ xin viện phụ Pambo nói đôi lời xây dựng cho Đức giám mục. Nhưng viện phụ đáp: “Nếu ngài không được xây dựng bởi sự im lặng của cha, thì cha có nói cũng vô ích”.*

**Có đan sĩ kia hỏi một viện phụ: “Xin cha dậy con biết phải làm gì để được ơn cứu độ”. Viện phụ trả lời: “Khi bị xỉ nhục mà con có thể chịu đựng được thì đó là một việc đạo đức lớn, lớn hơn mọi nhân đức”.*

